

Между най-виднитѣ тукъ по-стари сливенци личели: Папа Иванъ Константину, Анастасъ х. Димитриу, Николаосъ Златку, Мавроди х. Аврамовъ, Божилъ Драгановъ, Х. Чендо Кутевичъ, Минко Велчовъ, Никола Жележку, Тодоръ Енювъ, Иванъ Желъзковъ, Иванъ х. Велику¹⁾, Пенчо Ивановъ, Х. Петръ Х. П. Василевъ, Диамандий Ивановъ, Иванъ х. Василевъ. Братия х. Божилови, Х. Гендо Точевъ Тодоръ х. Гендовъ, Харбовци, Таки Василеско, Апостолъ Наквъ, Петръ П. Вузила (погърчено отъ Божилъ), Дим. Атачасовъ, Дим. Стефановъ, Минко Ивановичъ, Константинъ х. Нойковъ Георги Замфировъ (ражданъ въ Пloeщъ, но възпиталъ се при роднитѣ си въ Сливенъ и умира пакъ въ Пloeщъ, 2 януари 1877 г. Билъ е секретаръ на Пloeщкото благотворително българско настоятелство и най-дѣятелно е участвувалъ въ сформирването на опълчението прѣзъ началото на войната.)²⁾ Дечо Анастасиевъ, Георга Райновъ, Таню Брутару, Х. Болю, Петръ Неновъ, Дѣдо Нико, Александръ Гендовъ, Димитръ Кашарина Диамандиевъ, Райчо Кършевъ, Костика Димитреску, Сава Николау Селимински, Иванчо Петреско, Жоржъ Андреевичъ, (държ. адвокатъ), Диманческо, Илиевичъ и т. н. по-нови, които постепенно се губятъ. Най богатиятъ жителъ на Пloeщъ е билъ сливенецътъ Х. Петръ Х. Папа Божиловъ (цѣлата чаршия тамъ е била негова. Богатството си оставя на зетя си Янко Котленски).³⁾ Слѣдъ него е идѣлъ Таню Брутару, сжщо отъ Сливенъ, а по настоящемъ най-заможни тамъ сж Димитръ Гендовъ и Панайотъ Жековъ. Послѣдния е единъ отъ най-старитѣ тукъ сливенци, защото помни прѣселението (роденъ е въ 1820 г., по майка отъ Иванъ Стаччевъ Ванкооларъ, а по баща Х. Жеко, който е живѣлъ до Топалъ Иванчовото дюгенче, при тюфкѣйницитѣ, днесъ до кжщата на Боянови. Родителитѣ му измрѣли въ Пloeщъ. Отъ рода му много сливенци били калугери. Сестра му и до днесъ е калугерка въ Вифорита, мѣнастиръ при Търговище. Г-жа Жекова е сжщо сливенка; Панайотъ Жековъ се е канѣлъ нѣколко пжти да посѣти родния си градъ и даже трѣгва съ Янко Котленски и др., за да мине прѣзъ Сливенъ за хаджилъкъ, но и това

¹⁾ Изкривенитѣ сливенски имена на грѣцки окончания се дължатъ на прѣдшното елинско влияние въ Сливенъ. Ср. запис. Д-ръ Селим, II, 66.

²⁾ Ср. вѣстникъ Ст. Планина, Букурещъ 1877, бр. 46, 76. Други сливенци пакъ въ Пloeщъ сж: Стоянъ Добревъ, Гица Василеско (братъ на младия учитель и драматургъ Александръ Василевъ, убитъ въ Х. Димитровата чега. Гица има мушия вѣнъ отъ Пloeщъ и е отъ Читаклиевци), Василь Добревъ Куюнджия, Дѣдо Георги и Дѣдо Тодоръ Димитровъ, Кондю и Стефанъ Добреви. Отъ българскитѣ тукъ попове, сливенци сж били: Попъ Христо, Попъ х. Сава, Попъ Тодоръ и т. н.

³⁾ Съ синъ и дъщеря днесъ прѣселени въ Софиа.